

« لغات درس عربی هفتم »

« درس اول »

مُجَالَسَةُ الْعُلَمَاءِ: همنشینی با دانشمندان نَاجِحٌ: موفق، پیروز نَسِيَانٌ: فراموشی وَكَلْدٌ: پسر، فرزند «جمع: أَوْلَادٌ» هَذَا: این «مذکر» هَذِهِ: این «مؤنث»	فِي: در، داخل قِيَمَةٌ: ارزش، قیمت كَذٌّ: مانند كَالشَّجَرِ: مانند درخت كَبِيرٌ: بزرگ لَوْحَةٌ: تابلو مَرَأَةٌ (إِمْرَأَةٌ): زن مُجَالَسَةٌ: همنشینی	ذَلِكَ: آن «مذکر» رَجُلٌ: مرد «جمع: رِجَالٌ» شَجَرٌ: درخت «جمع: أَشْجَارٌ» صَفٌّ: کلاس «جمع: صُفُوفٌ» طَالِبٌ: دانش آموز، دانشجو «جمع: طُلَّابٌ» طَلَبٌ: خواستن فَرِيضَةٌ: واجب دینی	آفَةٌ: آفت، آسیب بِلاٌ: بدون بِنْتُ: دختر «جمع: بَنَاتٌ» تِلْكَ: آن «مؤنث» ثَمَرٌ: میوه جَبَلٌ: کوه جَمِيلٌ: زیبا حُسْنٌ: خوبی
---	---	---	---

هُوَ: ش، او، آن ذَهَبٌ: طلا هَاتَانِ: این دو، اینها، این «اشاره به دو اسم مؤنث» هَذَانِ: این دو، اینها، این «اشاره به دو اسم مذکر» يَوْمٌ: روز «جمع: أَيَّامٌ» يَوْمَانِ: دو روز	مَجْهُولٌ: ناشناخته، گمنام مَرءٌ (إِمْرَأٌ): انسان، مرد مَسْرُورٌ: خوشحال مِنْ: از نَافِذَةٌ: پنجره نِعْمَتَانِ مَجْهُولَتَانِ: دو نعمت ناشناخته هستند. نَظِيفٌ: پاکیزه وَالِدَيْنِ: پدر و مادر وَاحِدٌ: یک وَرْدٌ، وَرْدَةٌ: گل	صِحَّةٌ: تندرستی عَلِيٌّ: بر، روی عَلَيْكَ: بر تو، به زیان تو كُرْسِيٌّ: صندلی كُرْسِيَّانِ حَشِيَّانِ: دو صندلی چوبی كَلَامٌ: سخن لِ: برای لَكَ: برایت، به سود تو لَكَ: ست، بتو لِهَذَا الصَّفِّ: این کلاس دارد. (برای این کلاس هست.)	أَمَانٌ: امنیت حَشَبٌ: چوب «جمع: أَحْشَابٌ» حَشَبِيٌّ: چوبی خَيْرٌ: بهتر، بهترین خَيْرٌ مِنْ: بهتر است از دَهْرٌ: روزگار ذَهَبٌ: طلا رَأْيٌ: نظر، فکر رَأْيَانِ: دو نظر، دو فکر رَأْيٌ وَاحِدٌ: یک نظر، یک فکر رِضَا: رضایت
---	---	--	---

هَا: ش، او، آن أَوْسَطُهَا: میانه ترین آن هَؤُلَاءِ: اینان، اینها، این هَؤُلَاءِ إِيْرَانِيَّوْنَ: اینها ایرانی اند هَؤُلَاءِ اللَّعِيبُوْنَ: این بازیکن ها	عِنْدٌ: نزد، کنار فَائِزٌ: برنده كُنُوزٌ: گنج «جمع: كُنُوزٌ» لَاعِبٌ: بازیکن مِفْتَاحٌ: کلید «جمع: مِفْتَاحِيحٌ» مَكْتَبَةٌ: کتابخانه مَوْتٌ: مرگ وَاقِفٌ: ایستاده	حَجَرٌ: سنگ «جمع: أَحْجَارٌ» حَدِيقَةٌ: باغ «جمع: حَدَائِقِيحٌ» سَبْعِيْنَ: هفتاد سَنَةٌ: سال «جمع: سَنَوَاتٌ» صَدَائِقَةٌ: دوستی صِغَرٌ: خردسالی، کوچکی عِبْرَةٌ: پند «جمع: عِبَرٌ» عَدَاوَةٌ: دشمنی کردن	أَحْيَاءٌ: زندگان «مفرد: حَيٌّ» أَوْسَطُ: میانه ترین أَوْلِيَّكَ: آنان، آن أَوْلِيَّكَ مُجَاهِدُوْنَ: آنها مجاهدند أَوْلِيَّكَ الْمُجَاهِدُوْنَ: آن مجاهدها تَفَكَّرُ سَاعَةً: ساعتی فکر کردن جَالِسٌ: نشسته جَاهِلٌ: نادان
---	---	---	--

« درس دوم و سوم »

أَيَا	جُنْدِيّ: سرباز	عَنْبٍ: انگور	لَا: نه
إِحْسَان: نیکی	حَقِيقَةٌ: کیف، چمدان	عُرْفَةٌ: اتاق	لِسَان: زبان
إِلَّا: به جز	«جَمْع: حَقَائِبِ»	فُنْدُق: هتل	مَدِينَةٌ: شهر
بَائِع: فروشنده	رُبِّ: چه بسا	قَرِيب: نزدیک	نَعَم: بله
بُسْتَان: باغ	رُمَان: انار	قَرِيَّة: روستا	هَل: آیا
بَعِيد: دور	صَلَاة: نماز	قَلِيل: کم	هُنَا: اینجا
جَزَاء: پاداش	عَمُود: ستون	كَثِير: بسیار	

أُحْت: خواهر	جَوَال (الِهَاتِفُ الْجَوَال): تلفن همراه	سَيَارَةٌ: خودرو	لُغَةٌ: زبان
أَخ(أخو، أخت، أخي): برادر	حُب: دوست داشتن	سَيِّد: آقا	لِيَمَن: مالِ چه کسی، مالِ چه
أَرْض: زمین	حُسَام: شمشیر	سَيِّدَةٌ: خانم	كِسَانِي
أَنَا: من	حُسْنُ الْعَهْد: خوش پیمانی	صَدِيق: دوست	مُدْرَس: معلم
إِنَّ: قطعاً، به راستی که	سَائِق: راننده	«جَمْع: أَصْدِقَاء»	مَن: چه کسی، چه کسانی
أَنْتِ: تو «مؤنث»	سَمَاء: آسمان «جمع: سَمَاوَات»	صَغِير: کوچک	وَحْدَةٌ: تنهایی
أَنْتَ: تو «مذکر»	سَوء: بدی، بد	صَيِّف: مهمان «جمع: صُيُوف»	هُوَ: او «مذکر»
جَلِيسُ السُّوء: همنشین بد		كَاتِب: نویسنده	هِيَ: او «مؤنث»

أَفْضَل: برتر، برترین	رَخِيصَةٌ: ارزان	مَا هُوَ: چیست	نِسَاء: زنان
إِلَى: به، به سوی، تا	عَبْد: بنده	«برای پرسش از شیء مذکر»	هُم: ایشان، - آنان «جمع مذکر»
أُم: مادر «جمع: أُمَّهَات»	عَيْش: زندگی	مَا هِيَ: چیست	أَنْفُسُهُم: سودمندترینشان
أَنْفَع: سودمندترین	غَالِيَةٌ: گران، ارزشمند	«برای پرسش از شیء مؤنث»	سَي: کم، - من «أُمِّي: مادرم»
بَيْت: خانه	فَاعِلُهُ: انجام دهنده اش	مُدَارَاة: مدارا کردن	يَسَار: چپ
حَوْل: اطراف	مَا: چه، چه چیز، چیست	مِنْصَدَةٌ: میز	يَمِين: راست
دَوْرَان: چرخیدن	مَاذَا: چه، چه چیز	نَاس: مردم	

أَقْدَام: پاها «مفرد: قَدَم»	جَنَّة: بهشت	أَسْت، تُو بَايِد	نِيَات: نیت‌ها «مفرد: نِيَّة»
أَمَام: روبه‌رو	حُسْنُ الْخُلُقِي: خوش اخلاقی	فَوَّق: بالا، روی	وَرَاء: پشت
أَيِّن: کجا	خَلْفَ: پشت	قَرِيبٌ مِّن: نزدیک به	هُنَاكَ: آنجا
بَاب: در «جمع: أَبْوَاب»	سَفِيئَةٌ: کشتی	مُدَارَاةُ النَّاسِ: مدارا کردن با مردم	يَد: دست
بَقْرَةٌ: گاو	عَلَى الْيَسَارِ: سمت چپ	مَعَ: با، همراه	
تَحْتَ: زیر	عَلَى الْيَمِينِ: سمت راست	مِنْ أَيْنَ: اهلِ کجا، از کجا	
جَنْب: کنار	عَلَيْكَ: بر تو لازم		

مَوَاعِظ: پندها «مفرد: مَوْعِظَةٌ»	سَبْعَةٌ: هفت	بِدَايَةٌ: شروع	إِثْنَا عَشَرَ: دوازده
نار: آتش	سِتَّةٌ: شش	تِسْعَةٌ: نُه	إِثْنَانِ: دو
نَظَر: نگاه	سَخَاوَةٌ: بخشندگی	ثَلَاثَةٌ: سه	أَحَدٌ عَشَرَ: یازده
وَجَع: درد	سُور: سوره‌ها «مفرد: سُوْرَةٌ»	ثَلَاثَةُ أَشْيَاء: سه چیز	أَرْبَعَةٌ: چهار
وَجْه: چهره	صَوْرَةٌ: عکس	ثَمَانِيَةٌ: هشت	أَرْبَعَةٌ قَلِيلًا كَثِيرًا: چهار چیز اندکش زیاد است.
يَوْم: روز «جمع: أَيَّام»	شَهْر: ماه «جمع: شُهُور»	حَسَنَةٌ: خوب	أُسْبُوع: هفته
	عَشْرَةٌ: ده	حَيَاء: شرم	الَّذِي: کسی که
	كَمْ: چند، چقدر	خَلَقَ: آفرید	بَحْر: دریا
	مُصْحَف: قرآن	خَمْسَةٌ: پنج	

« درس های چهارم و پنجم »

فُنْدُقُنَا: هتلمان، هتل ما	كُم: يتان، - شما	جِوَار: گفت و گو	أَب (أبو، آبا، آبی): پدر
نِهَائِيَّة: پایان	فُنْدُقُكُمْ: هتلتان	شَارِع: خیابان	أَشْرَةٌ: خانواده
هُم: آنان، ایشان «جمع مذکر»	لَك: ت، - تو	صَبَاحَ الْخَيْر، صَبَاحَ النُّور:	إِلَى اللِّقَاءِ: به امید دیدار
هُمَا: ایشان، - آنها، - آن دو	حَالِك: حالِ تو	صَبِحَ بِه خَيْر	أَنْتُمْ: شما «جمع مذکر»
وَجْهِيهَا: صورتشان	مَعَ السَّلَامَةِ: به سلامت	فِي أَمَانِ اللّهِ: خداحافظ	جَد: پدر بزرگ
	نَا: یمان، - ما	كَيْفَ: چطور	جَدَّة: مادر بزرگ

كَتَبَ: نوشت	صَدِيقَاتِي: دوستانم «مؤنث»	ذَكَرَ: یاد کرد	أَخَذَ: گرفت، برداشت
لَا فَرْقَ: فرقی نیست	عِبَاءَةٌ: چادر	ذَهَبَ: رفت	إِشْتَرَى: خرید
لَك: ت، - تو «مؤنث»	عَلَمَ: پرچم	ذَهَبْتُ: رفتم	إِشْتَرَيْتُ: خریدم
صَدِيقُكَ: دوستت	غَسَلَ: شُست	ذَهَبْتُ: رفتم «مذکر»	إِشْتَرَيْتُ: خریدی «مذکر»
لِكُنْ: ولی	فُسْتَان: پیراهن زنانه	ذَهَبْتُ: رفتم «مؤنث»	إِشْتَرَيْتُ: خریدی «مؤنث»
لِمَاذَا: چرا، برای چه	قَرَأَ: خواند	رِسَالَةٌ: نامه	أَصْدِقَائِي: دوستانم «مذکر»
مَبْرُوك: مبارک	قَرَأَتْ: خواندی «مذکر»	رَفَعَ: بالا بُرد، برداشت	أَكَلَ: خورد
مَلَابِس: لباس‌ها	قَرَأْتُ: خواندم	بِرْزَال: شلوار	أَلْف: هزار
وَحَدَكِ: تو به تنهایی «مذکر»	قَمِيص: پیراهن	سُوق: بازار	أَم: یا
وَحَدَكِ: تو به تنهایی «مؤنث»	كَانَ: کانت: بود	شُكْرًا جَزِيلًا: بسیار متشکرم	تُفَاح، تُفَاحَةٌ: سیب

« درس های ششم و هفتم و هشتم و نهم »

<p>مَنْ: کسی که الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ النَّاسُ...: مسلمان کسی است که مردم سالم بمانند...</p> <p>إِسَائِه: زیانش</p> <p>لِعِبِّ: بازی کرد</p> <p>لَيْل: شب</p> <p>نَهَار: روز</p> <p>وَاجِب: تکلیف</p> <p>وَجَدَ: پیدا کرد</p> <p>وَصَلَ: رسید</p> <p>هَلَكَ: هلاک شد</p>	<p>عُدْوَان: دشمنی</p> <p>عَنْ: از</p> <p>فَتَحَ: باز کرد</p> <p>فَلَاح: کشاورز</p> <p>قَرَبَ مِنْ: نزدیک شد به</p> <p>قَصِير: کوتاه</p> <p>قَمَر: ماه</p> <p>مَلَكَ: فرمانروا شد</p> <p>مَنْ: هرکس</p> <p>مَنْ زَرَعَ الْعُدْوَانَ: هرکسی دشمنی کاشت: (بکارد)</p>	<p>رَجَع: برگشت</p> <p>زَرَعَ: کاشت</p> <p>سَأَلَ: پرسید «مذکر»</p> <p>سَأَلَتْ: پرسید «مؤنث»</p> <p>سَأَلْتُهُ: از او پرسید</p> <p>سَلِمَ: سالم ماند</p> <p>سَمِعَ: شنید «مذکر»</p> <p>سَمِعَتْ: شنید «مؤنث»</p> <p>شَمَس: خورشید</p> <p>صَعِدَ: بالا رفت</p> <p>طَرَقَ: کوبید</p>	<p>إِذَا: هرگاه، اگر</p> <p>أَرَادَ: فرومایگان</p> <p>أَفْاضِلَ: شایستگان</p> <p>أُمُّهُ: مادرش</p> <p>بَحَثَ عَنْ: دنبال...گشت</p> <p>تَمَّ: سپس</p> <p>حَصَدَ: درو کرد</p> <p>خَرَجَ: بیرون رفت</p> <p>خُسْرَان: زیان</p> <p>دَخَلَ: داخل شد</p> <p>ذَهَبَتْ: رفت «مؤنث»</p>
<p>وَاجِبَاتُنَا: تکالیف ما</p> <p>یا: ای</p> <p>يَدُهَا: دستش</p>	<p>كَانَ ذَاهِبًا: رفته بود «مذکر»</p> <p>كَانَتْ ذَاهِبَةً: رفته بود «مؤنث»</p> <p>لِأَنَّ: زیرا</p> <p>لِأَنَّهُ: زیرا او «مذکر»</p> <p>لِأَنَّهَا: زیرا او «مؤنث»</p> <p>ما: حرف نفی فعل ماضی</p> <p>ما كَانَ: نبود</p> <p>ماء: آب</p>	<p>جَمَعَ: جمع کرد</p> <p>ذَاهِبَ: رفته</p> <p>سَأَلْتُ: از تو پرسید «مذکر»</p> <p>سَأَلْتِكِ: از تو پرسید «مؤنث»</p> <p>صَدِيقِي: دوستم «مذکر»</p> <p>صَدِيقَتِي: دوستم «مؤنث»</p> <p>طَرَقْتُ: کوبید «مؤنث»</p> <p>فَعَلَ: انجام داد</p> <p>ضَرَبَ: زد</p> <p>ضَرَبْنَا: زدیم</p> <p>عَبَرَ: عبور کرد</p> <p>عَبَرْنَا: عبور کردیم</p> <p>عَرَفَ: شناخت</p> <p>عَفَوًا: ببخشید</p> <p>فَرِحَ: خوشحال شد</p> <p>فَرِحْنَا: خوشحال شدیم</p> <p>قَالَ: گفت</p>	<p>أَبِيهِ: پدرش</p> <p>أَخْتِهَا: خواهرش</p> <p>أَخِيهِ: برادرش</p> <p>أُمُّهَا: مادرش</p> <p>بَيْتِكِ: خانه ات</p> <p>بَيْتِكُمْ: خانه تان</p> <p>جَاءَ: آمد</p> <p>جَلَسَ: نشست</p> <p>آلِهَةً: خدایان «مفرد: إله»</p> <p>بارد: سرد</p> <p>جَوُّ: هوا</p> <p>حُدُود: مرز، مرزها</p> <p>حَزِنَ: غمگین شد</p> <p>حَفِظَ: حفظ کرد</p> <p>حَفِظَكُمْ اللَّهُ: خدا شما را حفظ کند.</p> <p>شَعَرَ بِ: احساس...کرد</p> <p>صَنَعَ: ساخت</p>
<p>والِدَةُ: مادر</p> <p>وَصَلْنَا: رسیدیم</p> <p>وَفَّحَ: افتاد</p> <p>وَقَفَ: ایستاد</p> <p>وَقَفْنَا: ایستادیم</p> <p>هُمَا: آن دو، آنان، ایشان</p>	<p>قَطَعَ: بُرید</p> <p>قَطَعْنَا: بُریدیم</p> <p>كُلْنَا: همه ما</p> <p>لَبَسَ: پوشید</p> <p>لَبَسْنَا: پوشیدیم</p> <p>نَحْنُ: ما</p> <p>نَسِيَ: فراموش کرد</p> <p>نَصَرَ: یاری کرد</p> <p>والِد: پدر</p>	<p>أَيُّهَا: ای «برای مذکر»</p> <p>أَيَّتُهَا: ای «برای مؤنث»</p> <p>بِ: به وسیله</p> <p>بَدَأَ بِ: شروع کرد به</p> <p>بُستائُهُم: باغشان</p> <p>بَيْتُهُم: خانه شان</p>	<p>أَخْتَيْنِ: دو خواهر</p> <p>أَخَوَيْنِ: دو برادر</p> <p>أَكْبَرَ: بزرگ تر</p> <p>أولادِهِما: فرزندان شان</p> <p>أَنْتُمَا: شما «مثنی»</p> <p>أَنْتُنَّ: شما «جمع مؤنث»</p>

« درس های مهم و یازدهم و دوازدهم »

نَظَرُنْ: نگاه کردند	فَد: پس	خَافَ: ترسید	اِبْتِسَامَ: لبخند
وَحِيد: تنها	لَوْرَحْنْ: خوشحال شدند	خَافَتَا: ترسیدند	بِابْتِسَامٍ: با لبخند
هَرَبَ: فرار کرد	قَبِيح: زشت	خَافُوا: ترسیدند	أَحَد: کسی
هَرَبَتَا: فرار کردند	قَدَفَ: انداخت	خَائِف: ترسیده، ترسان	أَخَذُوا: او را گرفتند
هَرَبْنَ: فرار کردند	قَدَّهُوا: انداختند	سَمَك: ماهی «جمع: أَسْمَاك»	إِلَيْهَا: به او
هُم: ایشان، — آنها	قَدَّهُوا: او را انداختند	سَمَكَة: ماهی «جمع سَمَكَات»	أَنْ: که
مَلَابِسُهُم: لباس هایشان	لِكِنْ: ولی	سَمَكَةٌ حَجَرِيَّة: سنگ ماهی	بَلْ: بلکه
هُنْ، هُنَّ: ایشان، — آنها	لِكُنْهُمْ: ولی آنها	شَبَكَة: تور	جَاءَ: آمد
لِنَجَاتِهِمْ: به خاطر نجاتشان	لِأَنَّهَا: زیرا او	شَبَكَة كَبِيرَة: تور بزرگی	جَاؤُوا: آمدند
هُنَّ: آنان، ایشان «جمع مؤنث»	لِنَجَاتِهَا: به خاطر نجات او	عَلِمَ: دانست	جِدًا: بسیار
	مِنْهَا: از او	عَلِمَ أَنْ: دانست که	جَمَال: زیبایی
	نَظَرَ: نگاه کرد	عَلِمَنْ: دانستند	حَزِين: غمگین

لَيْسَ: نیست	قَبِلَ: پذیرفت	رَأَى: دید	أَجَابَ: جواب داد
مُجِدَّ: کوشا	كَأَخْرِ عَمَلِهِ: به عنوان	سَوَات: سال ها «مفرد: سَتَة»	أَخِر: آخرین
مَصْنَع: کارخانه	آخرین کارش	شِراء: خریدن	أَخِرُّ عَمَلِي: آخرین کارم
مِنْهُ: از او	لِأَنَّكَ: زیرا تو	صُنِع: ساختن	أَعْطَى: داد
نَدِمَ: پشیمان شد	لِكُنُّ: ولی او	طَلَبَ: خواست	أَعْطَاهُ: به او داد
يَأْتِيَنِي صَنْعَتُ: ای کاش من	لِشِراءِ: برای خریدن	عَمِلَ: انجام داد، کار کرد	بِحَاجَة: نیازمند
ساخته بودم	لِصُنْعِ: برای ساختن	قَالَ فِي نَفْسِهِ: با خودش گفت	تَقَاعُد: بازنشستگی
	لَمَّا: هنگامی که	قَالَ لَهُ: به او گفت	جَيِّدًا: خوب، به خوبی

شِتَاء: زمستان	حَار: گرم	أَسْوَد: سیاه	أَبْيَض: سفید
صَيْف: تابستان	حَيَاة: زندگی	أَصْفَر: زرد	الْأَثْنَيْنِ: دوشنبه
عَدَا: فردا	حَرِيف: پاییز	أَمْس: دیروز	الأَحَد: یکشنبه
عُرَاب: کلاغ	الْحَمِيس: پنجشنبه	أَوْرَاق: برگ ها	أَحْمَر: سرخ
فَاكِهَة: میوه «جمع: فَوَاكِه»	رَبِيع: بهار	«مفرد: وَرَق»	أَحْضَر: سبز
لَوْن: رنگ «جمع: ألوان»	السَّبْت: شنبه	أَي: کدام، چه	الأَرْبَعاء: چهارشنبه
الْيَوْم: امروز	سَحَاب: ابر	الثَّلَاثاء: سه شنبه	أَزْرَق: آبی